

Mărturisirea păcatelor **- lista („inventarul”) păcatelor -**

De ce trebuie să ne mărturisim păcatele?

Mărturisirea păcatelor se face în primul rând pentru restabilirea relației, legăturii cu Dumnezeu și deschide posibilitatea curățiri sufletești. Rezultatul mărturisirii este benefic în totalitate: inimă curată, conștiință curată, **judecată de sine, eliberare de sub sentința dată pentru păcatele săvârșite, pregătire pentru eliberare de duhuri necurate și demoni!**

Iacov. 5:16 „**Mărturișiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.**”

Ioan 3:19-21 „**Și judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul urăște lumina și nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. Dar cine lucrează după adevăr vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu.**”

Psalmi 41:4 „**Eu zic: „Doamne, ai milă de mine! Vindecă-mi sufletul! Căci am păcătuțit împotriva Ta.”**”

Romani 3:23 „**Căci toți au păcătuțit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.**”

Proverbe 28:13 „**Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.**”

1 Ioan 5:16 „**Dacă vede cineva pe fratele său săvârșind un păcat care nu duce la moarte, să se roage; și Dumnezeu îi va da viața, pentru cei ce n-au săvârșit un păcat care duce la moarte. Este un păcat care duce la moarte; nu-i zic să se roage pentru păcatul acela. Orice nelegiuire este păcat; dar este un păcat care nu duce la moarte.**”

1 Ioan 1:5-9 „**Vestea, pe care am auzit-o de la El și pe care v-o propovăduim, este că Dumnezeu e lumină, și în El nu este întuneric. Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim și nu trăim adevărul. Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. Dacă zicem că n-avem păcat, ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire. Dacă zicem că n-am păcătuțit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.**”

Efesieni 5: 8-14 „Odinioară erați întuneric; dar acum sunteți lumină în Domnul. Umblați deci ca niște copii ai luminii. Căci roada luminii stă în orice bunătate, în neprihănire și în adevăr. Cercetați ce este plăcut înaintea Domnului și nu luați deloc parte la lucrările neroditoare ale întunericului, ba încă mai degrabă osândiți-le. Căci e rușine numai să spunem ce fac ei în ascuns.

Dar toate aceste lucruri, când sunt osândite de lumină, sunt date la iveală; pentru că ceea ce scoate totul la iveală este lumina. De aceea zice: „Deșteaptă-te tu care dormi, scoală-te din morți, și Hristos te va lumina.”

1 Ioan 1:10 „Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos, și Cuvântul Lui nu este în noi.”

1 Ioan 2:1 „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos, Cel Neprihănit.

1 Ioan 1:7 „Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.”

Ioan 8:34 „Adevărat, adevărat vă spun”, le-a răspuns Isus, „că oricine trăiește în păcat este rob al păcatului.”

Psalmi 51:5 „Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m-a zămislit mama mea.”

1 Cronici 21:8 „Și David a zis lui Dumnezeu: „Am săvârșit un mare păcat făcând lucrul acesta! Acum, iartă fărădelegea robului Tău, căci am lucrat în totul ca un nebun!”

Romani 4:7 „Ferice”, zice el, „de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite!”

Iacov 5:20 „să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte și va acoperi o sumedenie de păcate.”

Luca 15:7 „Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.”

Psalmi 1:1 „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori!”

Proverbe 1:10 „Fiule, dacă niște păcătoși vor să te amăgească, nu te lăsa câștigat de ei!”

Luca 5:32 „N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”

Romani 5:8 „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.”

Primul pas în mărturisirea păcatelor este să **recunoști că ai păcătuit și apoi să îți pară rău că ai comis păcatele. Iacov 4:8 (pocăința). „*Supuneți-vă, dar, lui Dumnezeu. Împotriviți-vă diavolului, și el va fugi de la voi. Aproiați-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi. Curățați-vă mâinile, păcătoșilor; curățați-vă inima, oameni cu inima împărțită!*”**

Pocăința se bazează în primul rând pe voința personală, omul -judecându-și faptele săvârșite în lumina Cuvântului lui Dumnezeu!

Pasul următor, este ca persoana să-și asume în totalitate, răspunderea pentru faptele sale și nu doar să regrete faptele acelea. Nu trebuie să dea vina pe alții pentru faptele sale, chiar dacă în unele situații a fost „provocat” să comită anumite păcate.

2 Corinteni 7:10-11- Există două tipuri de pocăință:

- **Întristare** după voința Domnului, care aduce **pocăință, care duce la mântuire:**

1. Persoana este tristă pentru că a comis păcatele. Dacă acesta este motivul întristării, atunci persoana în duh se separă de acel păcat și inima se eliberează de legăturile acelui păcat. **Nu va mai exista în inima dorința de comite aceleași păcate. În aceasta situație s-a produs curățenia interioară**, care lasă un loc gol în duhul omului, urmând ca acest loc să fie umplut de Duhul Sfânt, care aduce starea de sfințenie în inima omului.

Pocăința lumească- care duce la moarte: de aceea este tristă persoana ca nu poate să comită păcatul. Rezultatul acestei situații poate aduce ruperea definitivă a legăturii cu Dumnezeu. **Atât de puternice pot fi poftele trupești încât Duhul Sfânt nu mai poate stăpâni persoana în cauză (nu mai insită să îl convingă de păcat) care acordă atenție totală manifestării poftelor trupești și a viciilor pe care de altfel nu le poate realiza și din cauza asta va suferii , se va chinui și de aceea sentimentele persoanei vor fi reci, fără bucurie și fericire.** În timpul mărturisirii persoana în cauză chiar dacă nu înțelege totul, trebuie să se bazeze pe credința în autenticitatea și credibilitatea Cuvântului Domnului și astfel totul va decurge după voința Domnului.

Leviticul 5:17-18 - ne arată că păcatele săvârșite **fără știință nu sunt trecute cu vederea**, de aceea trebuie:

*să-ți pară rău, să-l urăști, să te rupi (desparți) de el, să-l părăsești să-ți devină dușman – te vei elibera de el.

Mărturisirea păcatelor se va face nu numai în fața (prezența) Domnului ci și în prezența a unui sau doi frați de credință (consilier, pastor, duhovnic) Iacov 5: 16, ca păcatul să ajungă la lumină (1 Ioan 1:5-10) de aceea nu e bine ca rușinea să nu fie un obstacol în mărturisirea păcatelor ci din contra e bine să se înceapă cu păcatele cele mai rușinoase. E bine dacă omul este puțin mai dur în această privință cu el însuși (atunci când este vorba de păcate) pentru că se desparte mai repede de păcatele grele.1 Corinteni 9:27

Mărturisirea păcatelor - nu este spovedenie prin care, printr-un mod mistic este „dezlegată” persoana de păcat dar fără ca aceasta să fie convertită (născută din nou).

Aceste persoane după aceea „dezlegare” nu au puterea de a contracara ispitele și comit din nou aceleași păcate. Nașterea din nou și umplerea cu Duh Sfânt este esențială în lupta împotriva păcatului. Ioan 3:5-12, Romani 8:3. Țelul final al mărturisirii păcatelor este eliberarea totală: Iov 28:28, Psalmul 32:5, Proverbe 8:13.

Mărturisirea păcatelor – este o disciplină spirituală. Mărturisirea este o disciplină dificilă pentru unii credincioși deoarece, adesea, aceștia privesc comunitatea celor credincioși ca pe o părtășie a sfinților, înainte de a o vedea ca pe o părtășie a celor păcătoși. Adică, ei cred că toți ceilalți sunt mult avansați în sfințenie, în timp ce ei sunt izolați și singuri în păcatul și slăbiciunile lor. Ei nu suportă să dezvăluie altora eșecurile și slăbiciunile lor. Ei își închipuie că sunt singurii care calcă alături de calea ce duce spre cer, de aceea unii se ascund de alții și în cele din urmă riscă să trăiască în minciuni voalate și în ipocrizie. Frica, rușinea și mândria se țin scai de unii credincioși le întunecă perspectiva dragostei iertătoare a lui Dumnezeu.

Mărturisindu-ne unii în fața altora declanșăm o putere vindecătoare interioară prin care, omenescul din noi nu mai este negat, ci transformat.

AUTORITATEA DE A IERTA:

- adepților lui Isus (ucenicilor) li s-a dat autoritatea de a asculta mărturisirea păcatelor și de a acorda iertarea în NUMELE lui ISUS. Ioan 20:23 „*Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține, vor fi ținute.*”- De ce să dăm înapoi de la o lucrare generatoare de viață? Această autoritate este transferată tuturor celor chemați de Domnul Isus să facă lucrarea Sa pe pământ (apostoli, episcopi, pastori, prezbiteri, evangheliști, învățători, proroci, diaconi, slujitorii Domnului) Efeseni 4:7-15

- o asemenea autoritate nu reprezintă absolut deloc o amenințare pentru valoarea și eficacitatea mărturisirii personale. Este adevărat că omul credincios poate răzbate spre o viață nouă în puterea iertătoare a jertfei de pe cruce a Domnului Isus Hristos, fără ajutorul unui mijlocitor uman. În timpul Reformei, această realitate a pătruns în Biserică ca un curent de aer proaspăt, a răsunat ca o trâmbiță a eliberării din robia și manipularea insinuate de sistemul ecleziastic al confesiunii. Nu trebuie să uităm însă nici faptul că, atunci când a fost introdus și practicat corect sistemul confesional (mărturisirea păcatelor) acesta a declanșat o adevărată trezire spirituală și o înnoire a evlaviei și sfințeniei personale a oamenilor.

SFATURI PRACTICE ÎN ÎNFĂPTUIREA UNEI MĂRTURISIRI:

Trei lucruri sunt necesare pentru o mărturisire bună: cercetarea conștiinței, căința și hotărârea de a evita păcatul.

- *cercetarea conștiinței*; este clipa când sufletul vine sub privirea scrutătoare a lui Dumnezeu și când, în prezența Sa tăcută și iubitoare, sufletul este adânc străpuns, devenind conștient de păcatele care trebuie mărturisite, iertate și îndepărtate pentru a putea să continue relația cu Dumnezeu. Noi îl rugăm pe Dumnezeu să ne miște inima și să ne arate prin Duhul Sfânt acele domenii care au nevoie de atingerea Sa iertătoare și vindecătoare. Trebuie să fim gata să ne confruntăm cu păcate concrete. **O mărturisire generală ne cruță de umilință și rușine, dar nu va genera o**

vindecare launtrică și nici o eliberare. Oamenii care au venit la Isus au venit cu păcate concrete și evidente și au fost iertați pentru fiecare în parte. Este foarte ușor să evităm adevărata noastră vină printr-o mărturisire generală. Mărturisirea vizează păcate concrete. Când spunem păcate concrete nu ne referim numai la păcate exterioare și ușor de identificat, ci și la păcate ale inimii. Totuși, în dorința noastră de a fi preciși, nu trebuie să cădem în cealaltă extremă, periculoasă, de a fi exagerat de preocupați să descriem totul în cele mai mici detalii.

- *Căința* – este necesară pentru o bună mărturisire. Părerea de rău într-o mărturisire nu este în primul rând o emoție, deși implică trăirea emoțională. Ea este, mai degrabă, o aversiune față de fapta comisă, un regret din adâncul inimii pentru că am rănit inima Tatălui Ceresc. Căința este o chestiune de voință, înainte de a fi o problemă emoțională. De fapt, căința emoțională, fără o căință sfântă a voinței, distruge mărturisirea.
- *Hotărârea de a evita păcatul*; este al treilea lucru necesar pentru o bună mărturisire. Mărturisirea păcatelor începe cu căința dar se termină în bucurie. *Iertarea păcatelor este o sărbătoare, pentru că din ea rezultă o viață cu adevărat schimbată !*

CUI SĂ NE CONFESĂM ?

Teologic, este absolut corect să afirmăm că orice creștin poate primi confesiunea altuia, dar nu orice creștin are suficientă autoritate spirituală, empatie și înțelegere. Din nefericire este o realitate că unii oameni sunt cu totul incapabili să păstreze un secret. Alții sunt descalificați pentru că s-ar îngrozi la auzul anumitor păcate. Iar alții, neînțelegând natura și valoarea mărturisirii păcatelor ar ridica din umeri spunând:” mare lucru!” Din fericire, însă, mulți credincioși sunt capabili și încapacitați de Duhul Sfânt să ajute pe semenii lor în a-i conduce în procesul de mărturisire.

Calitățile-cheie ale celui care poate primi o confesiune (mărturisire) sunt: maturitatea spirituală, ungera și viață de rugăciune, înțelepciunea, compasiunea, bunul simț, capacitatea de a păstra un secret (confidențialitate) și bun consilier (sfătuitor) și nu în ultimul rând simțul umorului. De cele mai multe ori aceștia sunt, apostoli, episcopi, pastori, prezbiteri, evangheliști, învățători, proroci, diaconi, slujitorii Domnului) Efeseni 4:7-15 lideri creștini dar și creștini maturi spiritual.

În Vechiul Testament trebuiau prezentate jertfe de vină pentru păcatul săvârșit care trebuiau duse preoților, care la rândul lor le prezentau înaintea Domnului pentru ispășirea păcatelor. Procedura era așa, că, cel care venea pentru a aduce jertfe pentru păcatele sale, își punea mâna pe capul animalului pentru jertfă și își mărturisea păcatele cu voce tare, transferându-se astfel asupra animalului care era apoi era dus de către preoți și leviți la altar pentru jertfire. Știm din învățătura Scripturii că plata păcatului este moartea. Acest gest era vizibil, deci reprezenta o mărturisire a păcatelor prin fapte, mărturisire concreta de exemplu: timpul, locul, situația păcatelor săvârșite de curând. **Leviticul 4:13-14, 5:5-6**

Exemple de mărturisiri: Iosua 7:19-21; 2 Samuel12:5-9 ; Neemia 9:2-3 ; Ezra 10:14 ; Psalmi 51; Psalmi 32 ; Matei 3:6 ; Fapte Ap 19:18

Important: Înainte de mărturisirea păcatelor sau între timp - **iertarea altor persoane** - face posibilă și ajută foarte mult la eliberare! Luca 11:4

Recunoașterea Păcatului

Biblia este cel mai important „catalog” al păcatelor: Fapte Ap 15:20 , Exodul 20:1-17, Matei capitole 5,7, Marcu 7:21-22 , Galațieni 4:19-21 , 1 Corint 5:10-11 , 6:9-12 Romani 1:18-32, 2 Timotei 3:2-5 , Efeseni 5:3-13, Apocalipsa 21:8 , Coloseni 3:5-10 , Titus 3:3 , Apocalipsa 22:15 , 1 Timotei 1:9-10 , 1 Petru 4:3-15

Enumerarea păcatelor și grupurile de care aparțin:

- Păcate spirituale
- Păcatele oculte
- Păcate sexuale
- Păcate săvârșite prin vorbire (păcatele limbii)
- Păcatele poftelor pasionale
- Păcatele sentimentale
- Păcatele gândirii intelectuale

Păcatele sunt gânduri și fapte, deci au timpul și locul concret în care au fost săvârșite. Fiecare lasă urme mari în personalitate și deformează identitatea omului! De aceea trebuie mărturisite și îndepărtate (renunțat) de ele.

PĂCATELE SEXUALE:

În rândurile care urmează, stabilim pe baza Bibliei, principalele păcate care se găsesc în lista păcatelor din Vechiul și Noul Testament:

Exodul 20:14; Levitic 18; 1Corint 6:9-20; Evrei 12:16; Pilde 6:26, 29:3; 1Tesalonicieni 4:3; (să nu rămână nemărturisite păcatele săvârșite în copilărie, chiar dacă au fost din joacă)

- **Desfrânare sexuală** -această este o noțiune care cuprinde în ea totalitatea formelor de relații sexuale avute înainte de căsătorie, sau în afara căsătoriei. Apocalipsa 22: 15, Psalm 106:39 , Efeseni 4:9 , Proverbe 28:7
- **Adulter** este relația sexuală comisă în afara căsătoriei de unul din soți cu o altă persoană: **Levitic 20: 10**. După legea lui Dumnezeu acest păcat, este păcat de moarte. Cei ce au comis adulter în Vechiul Testament erau condamnați la moarte. În Noul Testament divorțul (ruperea legământului căsătoriei) fără un motiv menționat în Biblie, este considerat adulter, pentru că dă posibilitatea săvârșirii acestui păcat după divorț. Anularea unei căsătorii se poate face doar în cazul în care unul din soți a comis adulter: **Matei 5:32; 1Corint 7:10-17;** (dar se poate acorda iertarea și reînnoirea legământului , a căsniciei)
- **A pofti** - În Noul Testament Isus numește acestea ca desfrânare, curvie, adulter, chiar și atunci când cineva se uita cu poftă trupească la o femeie (bărbat); **Matei 5: 28**. Expresia *necurat* înseamnă- dorința nepotolită, deci nu este doar o privire ci chiar mai mult este o privire venită dintr-o dorință nepotolită de a face sex, caruia omul își dăruiește inima și ochii.
- **Incest** (perversitate) **Leviticul 18:6; 20:17-20;** Aici aparțin toate relațiile sexuale comise în rândul rudelor de sânge (tată, mamă, frați, surori, socri, verisori, smd) dar și faptele sexuale care au fost comise în copilărie. Aceste păcate sunt foarte bine ascunse și ținute în cel mai mare secret, de aceea sunt foarte rar sancționate de lege. Aceste păcate sunt actule și foarte răspândite în societatea modernă. Ele aduc blesteme de aceea trebuie mărturisite.
- **Contactul sexual în timpul menstruației: Levicul 20:8** Este interzis cu desăvârșire acest tip de contact sexual. Noul Testament nu corectează această interdicere deci este valabilă și acum.
- **Contact sexual cu animale**—zoofilie -desfrâu, obscen ; **Levitic 20:15-16**.
- **Pedofilia** – **Levitic 20:14**
- **Viol** –Faptă (pedepsită de lege) comisă de bărbatul care constrânge prin forță fizică o femeie să aibă cu el relații sexuale; -**Deuteronom 22:25**
- **Homosexualitate** (lesbianism , travestism) **Levitic 20:13; Romani 1:26-27;**acesta este considerat un păcat spurcat de către Biblie.

- **Prostituție** – **Deuteronom 23:17-18**; Prostituția este o formă de relație sexuală din afara căsătoriei prin care o persoană întreține relații sexuale pe bani sau pentru a se afirma în societate, la locul de muncă, sau în domeniul politic pentru procurarea unei puteri politice, interese, s.m.d. În afară de asta prostituția se poate realiza având la bază principii religioase false ca de exemplu permisivitate, iertare continuă interpretarea gresită a Romani 6:1-6
 - **Hedonismul** – o preocupare excesivă pentru satisfacerea plăcerilor sexuale (chiar în formă maniacă) - se poate întâlni și în cadrul căsătoriilor **2 Timotei 3:4**. Relațiile sexuale puse pe primul loc în detrimentul dragostei lui Dumnezeu. În familiile creștine se poate întâlni hedonismul sub aceeași formă relația sexuală primind o importanță mai mare decât dragostea lui Dumnezeu. Astfel, Împărăția lui Dumnezeu își pierde puterea în sânul unei astfel de familii, și acei oameni devin creștini fățarnici.
 - **Desfrânare (Libidinos)** (care se lasă fără rușine stăpânit de pofta plăcerilor sexuale, trupești) **Efeseni 4:19** Aceasta se referă la păcatele sexuale neînfrânate, necontrolate de cei care nu se pot mulțumi cu o viață sexuală sănătoasă, normală sunt capabili de orice tip de act sexual pervers: sadomasochism, sex anal, s.m.d. **Judecători 19:22-27**
 - **Masturbare & Onanism** - **Genesa 38: 9-10 , Levitic 15:16**
 - **Pornografie - Leviticul 18:6-30**
- Țelul pornografiei este să atragă atenția oamenilor asupra sexului din afară căsătoriilor și să-l facă acceptat. Pentru asta se folosesc, filme, poze, picturi, e.t.c .care prezintă acte sexuale și nuduri de femei sau bărbați. Cei ce sunt robi ai pornografiei, curvesc continuu în inima lor.
- **Exhibitionism ,etalare**—faptul de a arăta, etala în public organele sexuale, în mod ostentativ (înbrăcămintele provocatoare, sumară)
 - **Striptis** - Dezbrăcare lentă și sugestivă executată în public pe un fond muzical sau de dans.
 - **Nudism** , Expunere a corpului uman gol la razele solare. Doctrină care preconizează viața în aer liber, practicarea sporturilor complet dezbrăcat.
 - **Monokini** - costum de baie fără sutien
 - **Vederea părintilor în pielea goală** Genesa(Facerea) 9:20-25
 - **Flirtare , ispite**

